

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 1 marca 2022 r.
(OR. pl)

6750/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0050 (NLE)

UD 43
CID 1
TRANS 113
UK 30

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 1 marca 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2022) 70 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 70 final.

Załącznik: COM(2022) 70 final

Bruksela, dnia 1.3.2022 r.
COM(2022) 70 final

2022/0050 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Komisji Mieszanej UE–CTC¹ ds. wspólnego tranzytu („Komisja Mieszana”) w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji w sprawie zmiany załączników i dodatków do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej².

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja

Konwencja z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej („umowa”) ma na celu ułatwienie przemieszczania towarów między Unią Europejską a innymi państwami, które są umawiającymi się stronami tej konwencji. Konwencja poszerza zakres procedury tranzytu celnego Unii³ o umawiające się strony konwencji inne niż Unia Europejska i określa obowiązki przedsiębiorstw i organów celnych dotyczące towarów transportowanych zgodnie z tą procedurą z jednej umawiającej się strony do innej umawiającej się strony. Umowa weszła w życie 1 stycznia 1988 r.

Unia Europejska jest stroną umowy⁴. Pozostałe umawiające się strony to Republika Islandii, Republika Macedonii Północnej, Królestwo Norwegii, Republika Serbii, Konfederacja Szwajcarska, Zjednoczone Królestwo i Republika Turcji. Państwa te są określone w konwencji jako państwa wspólnego tranzytu.

2.2. Komisja Mieszana

Zadaniem Komisji Mieszanej jest zarządzanie konwencją i zapewnienie jej właściwego wykonania. Komisja Mieszana przyjmuje zmiany w załącznikach do konwencji w drodze decyzji.

Decyzje Komisji Mieszanej są przyjmowane przez umawiające się strony w drodze wzajemnego porozumienia⁵ zgodnie z art. 14 ust. 2 konwencji.

2.3. Przewidywany akt Komisji Mieszanej

Na początku 2022 r. w drodze procedury pisemnej Komisja Mieszana ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany załączników I i IIIa oraz dodatku IV do konwencji („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest odzwierciedlenie w konwencji zmian wprowadzonych w akcie delegowanym i akcie wykonawczym do unijnego kodeksu celnego (UKC)⁶ dotyczących procedury tranzytu i unijnego statusu celnego towarów. Chodzi w szczególności o załącznik B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁷ („akt delegowany”) oraz

¹ Państwa wspólnego tranzytu.

² Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

³ Art. 226 i 227 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁴ Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

⁵ Żadna z umawiających się stron nie wnosi sprzeciwu.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

załącznik B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁸ („akt wykonawczy”), w których określono wspólne wymogi dotyczące danych, formaty i kody dotyczące zgłoszenia tranzytowego.

Zmiany, przyjęte odpowiednio w grudniu 2020 r.⁹ i lutym 2021 r.¹⁰, były niezbędne, by zapewnić interoperacyjność między elektronicznymi systemami celnymi wykorzystywanymi do różnych rodzajów zgłoszeń i powiadomień. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IIIa do konwencji, który powieliła załącznik B do aktu delegowanego i załącznik B do aktu wykonawczego.

W związku ze zmianami w strukturze załącznika IIIa do konwencji w załączniku I niezbędne są poprawki dotyczące odniesień do sekcji załącznika IIIa.

Konieczna jest ponadto zmiana dodatku IV do konwencji ustanawiającego zasady wzajemnej pomocy w windykacji roszczeń, aby dostosować ten dodatek do odpowiednich zmodernizowanych przepisów unijnych zmienionych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1966¹¹. Przepisy te wprowadzają szereg udoskonaleń, w tym zastosowanie standardowego formularza na potrzeby powiadomienia w sprawie wniosku o odzyskanie należności. Przepisy te są istotne, ponieważ chronią interesy finansowe państw wspólnego tranzytu, państw członkowskich UE i Unii Europejskiej.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie ze swoim art. 2, który przewiduje wejście w życie decyzji z dniem jej przyjęcia.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowane stanowisko dotyczy dokonania zmian w załącznikach I i IIIa oraz dodatku IV do konwencji, aby dostosować je do:

- unijnego prawa celnego regulującego procedurę tranzytu unijnego, a w szczególności zmienionego załącznika B do aktu delegowanego i aktu wykonawczego, który określa wspólne wymogi dotyczące danych, formaty i kody dotyczące zgłoszenia tranzytowego;
- unowocześnionych unijnych przepisów dotyczących wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń.

Proponowane stanowisko jest zgodne ze wspólną polityką handlową.

Proponowane zmiany konwencji przyniosą wymierne korzyści zarówno przedsiębiorcom, jak i administracjom celnym poprzez dostosowanie konwencji do obowiązującego prawodawstwa

⁸ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny ([Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558](#)).

⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do wspólnych wymogów dotyczących danych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 w odniesieniu do kodów stosowanych w określonych formularzach ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 1](#)).

¹⁰ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych, niektórych przepisów dotyczących nadzoru i właściwego urzędu celnego do objęcia towarów procedurą celną ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386](#)).

¹¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1966 z dnia 27 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1189/2011 w odniesieniu do przekazywania wniosków o udzielenie pomocy i działań podejmowanych w następstwie tych wniosków ([Dz.U. L 279 z 28.10.2017, s. 38](#)).

Unii, a tym samym stworzenie jednolitych warunków zharmonizowanego wdrażania przepisów i postanowień dotyczących tranzytu unijnego i wspólnej procedury tranzytowej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja Mieszana jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej. Art. 15 ust. 3 lit. a) konwencji stanowi, że Komisja Mieszana UE–CTC może przyjąć zmiany w załącznikach do konwencji w drodze decyzji.

Akt, który Komisja Mieszana ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 20 konwencji.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Głównym celem i treścią planowanego aktu jest zapewnienie skutecznych procedur przekraczania granic. W związku z tym akt ten dotyczy wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

¹² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komisji Mieszanej spowoduje zmianę konwencji oraz jej dodatków i załączników, należy po jego przyjęciu opublikować go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej („umowa”) została zawarta przez Unię decyzją Rady z dnia 15 czerwca 1987 r. w sprawie zawarcia Konwencji między Wspólnotą Europejską a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską w sprawie wspólnej procedury tranzytowej¹³ oraz weszła w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) umowy Komisja Mieszana może przyjmować w drodze decyzji zmiany w załącznikach do umowy.
- (3) Na początku 2022 r. Komisja Mieszana ma przyjąć decyzję w sprawie zmiany załączników I i IIIa oraz dodatku IV do umowy.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji Mieszanej, gdyż jej decyzja będzie wiążąca dla Unii.
- (5) Załącznik B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446¹⁴ i do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447¹⁵ zostały zmienione odpowiednio w grudniu 2020 r.¹⁶ i lutym 2021 r.¹⁷ Załączniki te określają wspólne wymogi dotyczące danych, formaty i kody dotyczące zgłoszenia tranzytowego w celu lepszej harmonizacji wspólnych elementów danych na potrzeby przechowywania

¹³ [Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 1.](#)

¹⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego ([Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1.](#)).

¹⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny ([Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.](#)).

¹⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/234 z dnia 7 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 w odniesieniu do wspólnych wymogów dotyczących danych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 w odniesieniu do kodów stosowanych w określonych formularzach ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 1.](#)).

¹⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/235 z dnia 8 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w odniesieniu do formatów i kodów wspólnych wymogów dotyczących danych, niektórych przepisów dotyczących nadzoru i właściwego urzędu celnego do objęcia towarów procedurą celną ([Dz.U. L 63 z 23.2.2021, s. 386.](#)).

informacji i ich wymiany między organami celnymi, a także między organami celnymi a przedsiębiorcami. Zmiany były konieczne, by zapewnić interoperacyjność między elektronicznymi systemami celnymi wykorzystywanymi do różnych rodzajów zgłoszeń i powiadomień. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IIIa do umowy, który powiela załącznik B do aktu delegowanego i załącznik B do aktu wykonawczego.

- (6) Zmiany w załączniku IIIa do umowy doprowadziły do zmiany numeracji punktów i sekcji. W związku z tym odniesienia do załącznika IIIa w załączniku I należy dostosować do nowej numeracji.
- (7) Dodatek IV do umowy określa zasady dotyczące wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń. Zasady te są istotne, ponieważ chronią interesy finansowe państw wspólnego tranzytu, państw członkowskich UE i Unii Europejskiej. Zasady te należy zmienić w celu dostosowania ich do odpowiednich zmodernizowanych przepisów unijnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na nadchodzącym posiedzeniu Komisji Mieszanej albo w drodze procedury pisemnej, opiera się na projekcie aktu Komisji Mieszanej dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*